

STOPA

ČASOPIS ČESNÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZÁHRANIČÍ Č. 63

Chcem věrně zůstat Vaše Dát

Calif. XII 1980

Redakční kruh: V. Balejka, Dr. J. Kolominsky, Dr. V. Fanderlik, L. Rozsypal

Adresa redakce: STOPA, 3133 Shipway Ave Long Beach California 90808

V EUROPE: SKAUTED, Tolhuis 2022, 6537 LW Nijmegen, Nederland

V e l e n

P o d z í m 1980.

Po návratu z táborů v Evropě jsem měl příležitost nejenom se přesvědčit o tom, co děláme s mládeží v přírodě, na výletech a v táborech, ale ukázat také těm, kteří o nás málo vědí, co se děje. Prostě vylézt z toho lesa a dát se vidět.

Jako jeden ze zakládajících členů Společnosti pro Vědy a Umění /SVU/ jsem se účastnil schůze která se konala letos ve Washington D.C. v USA. Již mnoho let jsem neměl příležitost a možnost se účastnit schůzí a tak se stalo, že po letech jsem se poznal poprvé s lidmi s nimiž jsem měl korespondenci po tři - cet let a které jsem viděl naposledy před válkou. To bylo, pochopitelně, zajímavé.

Připravil jsem si a přednesl ref. ráť 'Vliv skautingu a skautské myšlenky na kulturu našich národů.' Moje přednáška byla velice dobře navštívena a mnoho členů se dozvalo, že také kdysi skautovali a některé jsem poznal a nebo se na jejich jména pamatují.

Stručný obsah byl asi tento: Skauting u nás začal ještě před první válkou a byli jsme třetí země na světě, kde byl zaveden. Bylo to právě v době kdy u nás začíná zájem nejen o francouzskou, ale i anglickou kulturu a kdy se objevují knihy o přírodě a o zvířatech, předně povíčky E.T. Setona. Proto skauting tak dokonale a rychle zabral. Skauting u nás měl daleko hlubší kulturní kořeny nežli v Anglii a předně v Americe, kde to byl spíše sport. Jelikož Svojsík byl nejenom Sokol, ale jednatel Umělecké Besedy převzal do skautingu mnohem více toho uměleckého a kulturního, nežli skautské organizace v jiných zemích. Byl to předně zpěv a hudba u nás mezi mládeží docela běžná, což nenajdete jinde na světě, smysl pro divadelnictví, táborové ohně, umělecké přednášky, třeba jen rukodělné a kultura vůbec. Našimi zakladateli byli umělci a hudebníci, Svojsík / zpěvák/ básníci Pospíšil, Machar / náš první starosta/ Kovařovic/ napsal naši Junáckou, Šaloun sochař / vymodeloval naši sk. lilii kterou navrhnul Aleš, Wolker byl jedním z prvních skautů a jeho denník z tábora je jedinečná zpověď dospívajícího chlapce ve skautském prostředí.

Skauting stál také u kolébky t. zv. trampingu i když toto hnutí se do jisté míry dostalo na scesti. Přesto však přispělo k naší kultuře hudební a také literární. Bez skautingu by tomu tak nebylo a trampové by zůstali pouze mládeží, která si jde pořádně zařadit s holka i někam do lesa. A právě to dobré co z trampingu zbylo bylo seménkem skautským.

Skauting u nás měl veliký vliv na to, aby se z poválečného dorostu, který pod vlivem prožité války odsuzoval jskoukoliv kázen a formalitu jako militarism a fangličkářství nestala generace bez principu, zásad a kázně. A proto, když došlo k nebezpečí po Hitlerově vystoupení byl to skauting, který vyvrcholil v oné nevyužitě pospolitosti a mužnosti, která se objevila za mobilizace.

Rozvinula se dlouhá debata, která vynesla na povrch mnohé jiné slunné a kulturní stránky skautingu, které jsem si ani neuvědomil, protože byly příliš v mé krvi.

Doufám, že tyto myšlenky, které byly tak nadšeně a upřímně přijaty roznesou členové SVU do všech končin naší emigrantské obce.

V září jsem byl pozván na formální recepci Lieutenanta Governera Britské Columbie / zástupce královny/ jako umělecký a kulturní pracovník a měl jsem zase příležitost mluvit s výcnamnými lidmi jednak o umění, ale i o kultuře vůbec a i tam se ke mě hlásilo mnoho starých skautů, ovšem kanadských.

V listopadu jsem navštívil na několik dní Toronto na pozvání bra Janečka, starého našeho skauta a skautského / kanadského/ 22 oddílu, který oslavoval své 25leté trvání. Jako slavnostní řečník na oslavě jsem zdůraznil výchovu charakteru ve skautských oddílech o kterou se dnes škola nestará a rodiče na to nemají čas. Měl jsem příležitost vidět skautská střediska, centrální úřady a výcvikový tábor / jakýsi Gilwell Park. / Jako všude i zde chy-bí vůdcovský dorost a obětaví pracovníci. Doufejme, že se nám přece podaří ve východní Kanadě vytvořit nějaké oddíly našich skautů. Najdeme-li schopné a obětavé vůdce.

SITUACE ČESKÉHO A SLOVENSKÉHO SKAUTINGU VE ŠVÝCARSKU

Slyšíme často stesky, že se naše děti a mládež v exilu pozvolna odnárodňují. Upřímně řečeno - nejen mládež. Ta však je více vystavena vlivu prostředí, hlavně školství hostitelské země. Obzvláště děti v exilu narozené. Ty větší, které absolvovaly ve vlasti jednu, dvě třídy, jsou schopny četby v mateřštině a spíše si češtinu uchovávají.

Nemusíme však příliš hořekovat - splývání s prostředím je jev zákonitý a dějiny všech exilů jej zaznamenávají. Jsme zde ve Švýcarsku povětšinou 12 let, jednotlivci déle. Skauting, Sokol, misie podchycují jen malou část mládeže. Přesto musíme, alespoň u skautingu, konstatovat, že ještě není za kulminačním bodem zájmu mezi naší mládeží. Počet členů se pohybuje po léta na přibližně stejné výši, stejně tak počet táborů a táborníků. Podobně je tomu v NSR a v Holandsku. Ve Švédsku a v Paříži naše družiny teprve začínají.

Je pravda, že nám mnozí kolem 15 let věku odcházejí, ale ani zde není třeba bědovat. Skauting je dětská, resp. mládežnická organizace a odnáší-li si odcházející 16letý chlapec či dívka do života aspoň trochu skautské a národní výchovy, byl zde účel organizace do té či oné míry splněn. V tom věku přistupují totiž další zájmy: studium, nástup do učení, první lásky a jen malé procento je zapáleno pro roving a ještě menší zlomek má ambice a schopnosti vůdcovské. Tak tomu bylo i ve vlasti za dob, kdy Junák měl masovou základnu.

Proto se soustřeďujeme především na podchycení vlčat a světlušek. Ti mají ve většině našich oddílů převahu. V Badenu mají své vlastní schůzky a letos jsme poprvé uspořádali samostatný tábor jen pro tuto věkovou kategorii. Tato konstelace se sama nabídla, účast na celošvýcarském Bundeslagru BULA byla podmíněna hranicí 11 let.

Úsilí vychovat mladé vůdce přineslo již první plody: tito vedou již prakticky všechny 4 naše oddíly. Pět mladých ze Švýcar skládalo letos v červnu činovnícký slib do rukou starosty čs. skautingu Dr. Veleň Fanderlíka.

Jednotly sídlí v Badenu, Curychu, Bernu a St. Gallenu. Je zde již i určitá specializace: v Bernu se hodně věnují národním tancům, mají dost početnou krojovanou skupinu, která si nenechá ujít žádnou příležitost k blýsknutí a k propagaci. Bádénští si zakládají na svém modelářství. A konečně curyšským roverům zachutnala voda. Ne pitná: od loňského roku se začali věnovat vodácké přípravě. O velikonočních t.r. si sjeli jižní Francii, o svatodušních svátcích Linthkanal a o prázdninách se pustili až do Skandinávie. Chtějí si rozšířit flotilu a zařadit vodáctví do činnosti oddílu.

Vlastní klubovnu má pouze oddíl Baden a každou sobotu ji střídavě užívají jednou vlčata a světlušky, podruhé skauti a skautky. Curych a Medvědi v St. Gallenu střídají schůzky ve městě s weekendy ve skautských srubech. Weekendy jsou oblíbeny i v oddíle Bern. Jednou v roce se scházejí oddíly na celooblastním soustředění, starší kromě toho na lesní škole nebo rádcovských kurzech v režii curyšského oddílu a vůdcové na oblastní poradní skále. Každé vánoce byl dosud pořádán 14denní lyžařský tábor, který režírují bernští. Letos poprvé zavádíme i tábor podzimní ve skautském domě u Novaggia v italsky mluvící části Švýcar.

Pěstování národního povědomí, kultury a vlastivědy patří k prvořadým úkolům, ale nezanedbává se ani pospolitost se skautským svazem hostitelské země, jehož jsme autonomní složkou. Naše skupiny vystupovaly po třikráte na t.zv. Pfadifolkfestech, to jsou celošvýcarské skautské festivaly písní a tanců. Letos jsme s úspěchem re-

prezentovali náš skauting na Spolkovém táboře /BULA - 20.000 účastníků/ vloni jsme se hlásili k světovému bratrství na náhradním jamboree Krystal v Kanderstegu.

Důležitá je pro nás spolupráce s ostatními oblastmi našeho exilového skautingu v Evropě, z nichž nejsilnější je Německo a Holandsko. Po 1 - 2 letech se konají sněmy /velesezení/ Evropského poradního kruhu. Mezi nimi koordinuje činnost Evropská rada. Té se již podařilo vytvořit solidní "infrastrukturu", spočívající ve vydávání příruček, knih, zpěvníků, odznaků, krojových součástí, kazet, časopisů a pod., které naši práci usnadňují.

- Cookie -

Vánoce 1980 Nový rok 1981.

Sestry a bratři,

Pro mě a některé s nás jsou to čtyřicáté třetí Vánoce, kdy se o půlnoci díváme na Velký Vůz a vzpomínáme na ty, kteří zůstali na druhé straně, nebo kteří se nedožili toho, v co jsme doufali, když jsme odcházeli. 'Čas málo koho nepokoří a srdce ztvrdne při práci..' a dnes se nám to již ani nezdá.

Ti z nás, kteří již tak dlouho věříme a doufáme, postupně odcházejí, ale je nás víc a víc každým dnem, kteří dosud věří.

Poznal jsem letos mezi mládeží v našich táborech, že ti 'moji vnukové' jsou stejní, jako jsme byli my a že velká myšlenka skautingu přežije v nich a v těch kteří přijdou po nich. Donesli jsme jí ve svých srdcích, předali jsme ji dalším generacím a dnes pevně věříme, že NÁS NIKDO NEVYHUBÍ

Přeji Vám všem za všechny krásné Vánoce, suchý sníh na lyžaření, milé vzpomínky na minulé léta a pevnou víru v budoucí.

Váš

Velen -

Výsledek je nej akcie...

brat Jánošík, ktorý je známý nie len medzi našimi ale i americkými skautmi, rozbehol akciu na finančnú podporu Stopy. Každý, kto je odoberateľom Stopy, dostal dopis od br. Jánošíka, v ktorom dopise tento apeloval na skautskú povinnosť jednotlivcov a prosil o finančnú podporu, aby Stopa mohla vychádzať i v budúcnosti.

Väčšina reagovala na dopis kladne, ale mnohí (v počte 10) nereagovali na dopis vôbec. Iste mali k tomu dôvod, lebo veď ani v Amerike doláre nerastú na strome, ale chceme veriť, že podporia Stopu akonáhle im to bude finančne možné.

Vďaka br. Jánošíkovi, i Vám bratia a sestry, Stopa bude mať 10 stránok na miesto 8 stránok a budeme sa snažiť udržať tento počet stránok i v budúcnosti.

Z príležitosti vianočných sviatkov, redakcia Stopy Vám praje

SPOKOJNÉ A BOHOM POŽEHNANÉ VIANOČNÉ SVIATKY

A VESELY A LEPŠÍ NOVÝ ROK 1981.

EVROPSKÉ VELESEZENÍ '80

(pokračování)

O problému jak udržet v exilové mládeži mateřský jazyk český a slovenský - se na Velesezení činovníků čs.exilového skautingu 28.-29.6.1980 v Rüsselsheimu rozvinula velmi živá rozprava. Zásadní referát k této otázce vypracoval br. Jan z holandské oblasti / v jeho nepřítomnosti jej přednesl br. Radek /. Abychom udrželi tradiční ráz našeho českého, a slovenského skautingu, je třeba, abychom v exilu udrželi na slušné úrovni naši mateřštinu. Rodný jazyk není účelem sám o sobě, ale prostředkem k udržení specifického rázu našeho skautingu a klíčem k bohaté kultuře našich dvou národů, říká br. Jan. V dalším analyzuje situaci, jaká se vyvinula za poslední léta v krajanských rodinách ve vztahu k češtině a slovenštině. Je třeba podněcovat nejen děti, ale i rodiče k tomu, aby pěstovali mateřštinu.

Z iniciativy br. Jana byla v holandské oblasti zavedena metoda oběžných kazet, jakýsi kulturně-jazykový "Linguaphon" v české řeči. Pět- až šestkrát za rok dostane skaut či skautka - i jeho/její rodiče! - zvukovou kazetu s tištěnou přílohou s obrázky a textem. Obsah je velmi rozmanitý: vyprávění, soutěžní ukoly, něco z české gramatiky, divadelní scénky a nakonec otázky, které nutno zodpovědět. Odpovědi jsou na konci škol.roku odměňovány. Účelem této akce je přimět děti i rodiče, aby se doma věnovali pravidelně českému čtení a české kultuře. Zatím br. Jan nahrál 12 kazet, které posílá do 24 rodin ve 4 exemplářích. Je možnost, aby se tato činnost dále rozšiřovala, zájemci jsou vítáni. - V dalším byl zdůrazněn význam z pěstování pro udržení mateřštiny, čtení českých knížek / Br. Jirka, br. Cookie/, politického ovlivňování mládeže, která je mnohdy v německé škole vystavena vlivu levicových učitelů / br. Igor/. Je třeba na srazech a táborech připomínat naši mládeži významné události a historická výročí / br. Maugli /. Evropská rada /ER/ vydá seznam jubilejí, vztahících se k dějinám našich národů a skautingu.

Mezinárodní spolupráce - bylo dalším tématem, který uvedl br. Maugli zprávou o naší účasti na každoročních setkáních skautských svazů tzv. "Intercamp". Zúčastnili jsme se již 4 "Intercampů", pokaždé s dobrým úspěchem. Významnou skutečností přitom je, že se s námi počítá jako se samostatnou národní organizací. Br. Ivo organizuje s br. Balu spolupráci s americkými skauty v Bavorsku /mezinárodní setkání "Eurocamp"/, br. Jestřáb podal zprávu o přípravách návštěvy švýcarské oblasti na soustředění všech švýc. skautů BULA o letošních prázdninách/ cca 22 000 skautů a skautek/. Bude postaven čs. podsadový tábor. Sestra Mára žádá ER, aby sledovala přípravy na příští světové jamboree, jehož bychom se měli opět zúčastnit. Zdůraznila význam nácviu národních tanců a folklóru vůbec pro naši reprezentaci. - Br. Maugli a br. Ivo upozornili na problém vztyčování čs.vlajky na mezinárodních akcích, což bylo kritizováno z různých stran. Želbohu náš exil nemá vlajku odlišnou od vlajky nymějšího, komunisty ovládaného Československa. Br. Radek doporučuje zůstat při dosavadním způsobu užívání čs.vlajky, což Velesezení schválilo.

O činnosti oddílů a oblastí v Evropě podali přehled bratři Cookie za Švýcarsko, br. Ivo za NSR, br. Aguilera za Rakousko a br. Radek za Holandsko. Švýcarská oblast pořádala 1979 tábor "Válenda", zúčastnila se miniletá "náhradního světového jamboree"-Crystal" v Kanderstegu, spolupřádala lyž.tábor /50 účast-

níků/ na Belalpu ve Wallisu a organizovala vlastní "Lesní školu" pro rádce. Roveři mají v plánu 1980 uspořádat putovní vodácký tábor, pro vlčata a světlušky pořádá oblast tábor "Krkonoš" a vybraný oddíl pod vedením br. Jestrába se zúčastní celošvýcarského veletábora BULA o prázdninách 1980. Mimoto konala švýc. oblast soustředění o svato-duš. svátcích v pohoří Jura a oblastní poradní skálu v Badenu, již se zúčastnil za ER br. Cipa. Letošních podzimních prázdnin využije oddíl Curych k pořádání podzimního tábora. - Holandská oblast má 3 oddíly, které se schází každý měsíc a čtvrtletně se koná oblastní sraz. Vydávají vlastní měsíčník STEZKA a po loňském táboře ve Francii budou letos tábořit v Bavorsku. Oblast německá, jak referoval br. Ivo, má 4 oddíly, z nichž nejaktivnější je oddíl Dra V. Fanderlika Darmstadt-Pfungstadt-Frankfurt. Každý oddíl pořádá letní tábor /Odeta, Velen, Severka/, účastní se mezinárodních srazů Intercamp a Eurocamp, oddíl Dr V. F. organizoval se švýcarskými lyž. tábor 1979-80. Středisko v Bavorsku má dva oddíly, z nichž oddíl v Mnichově bude letos pořádát vlastní letní tábor "Požabí". Bavorští vydávají vlastní časopis "Řetízek". Br. Aquila referoval o činnosti malé skupiny ve Vídni a požádal všechny, aby čs. exilový skauting vyslal na exilový všesokolský slet 1982 do Vídně co nejpočetnější delegaci. Velesezení³ rozhodlo pro účast na sokolském sletu.

K bodu "R á d c o v s k é k u r z y a L e s n í š k o l y" bylo živě diskutováno. Velesezení požádalo br. Velena, aby vypracoval koncept LŠ. Br. Jirka /Mnichov/ bude dále sledovat otázku kdy, kde a jak zorganizovat LŠ v r. 1981, oblasti mu navrhnou instruktory. Naléhavě potřebné příručky /"Rukověti"/ pro výchovu rádců a vůdců připraví tematicky br. Cookie s udáním činovníků, kteří by se na zpracování podíleli.

K p r o p a g a č n í a p u b l i k a č n í č i n n o s t i bylo na Velesezení - kromě již zmíněné reorganizace ústředního časopisu - projednána funkce časopisu "S t o p a" /USA/, jehož evropská redakce bude nyní v Nijmegen. Činovníci požádáni o přisun článků do Stopy /br. Fakir/. Pro větší propagaci naší práce mezi krajskou veřejností je třeba publikovat zprávy o naší práci. Oddíly a oblasti požádány o zaslání zpráv o letošních akcích br. Magglimu, který je tiskovým referentem ER. Zprávu o bohaté publikační činnosti naší vlastní edice "SKAURED" podal br. Cipa. Díky spolupráci s katolickým nakladatelstvím "Velehrad" mohla edice vydat v krásné úpravě "Táborové epištoly" br. Velena, které autor přítomným činovníkům podepsal. Edice SKAURED - díky neuvážené agilitě br. Cipy - chystá další potřebné příručky /právě byla vydána bohatě ilustrovaná příručka "Vlče" od br. Cipy a "Odborné zkoušky" od br. Jestrába - obě za spolupráce dalších spoluautorů./ Br. B a l u nabízí, že napíše příručku "Úvod do skautingu" za pomoci ostatních oddílů. - Protože další vydání kazet s písněmi se neplánují, shromáždění schválilo uvolnit jejich rozšiřování dosavadních kazet zásilkovou službou v Lindau.

Z á v ě r e m evropského Velesezení činovníků byla provedena volba evropského náčelníka, kterým se na doživotí stává br. C i p a. ER je tvořena náčelníkem a vždy jedním členem za každou oblast. V tomto bodu je třeba přepracovat dosavadní stanov. Evrop. radu t.č. tvoří náčelník a 4 zástupci oblastí /br. Cookie, Radek, Aquila, za německou oblast bude zástupce dodatečně určen hlasováním oblastí /. ER má dále zpravodaje pro speciální oblasti skautské práce /tisk, Lesní školy, edice atd./ Velesezení doporučilo dále, aby se oddíly a oblasti v í c é i m f o r m o v a l y navzájem o pořádání např. roverských putávků, kvalitě tábořišť, výměnných akcích atd. - Na závěr poděkoval br. Cipa přítomným za účast, pořadatelům /oddíl Dra V. Fanderlika a br. Staša/ za vzornou organizaci Velesezení a popřál všem mnoho úspěchů ve skautské práci. Příští evrop. Velesezení svolá ER ve formě bratrského a sesterského posezení bez pevného programu.

CAMP NATIONAL - BUNDESLAGER

BULA-CANA, dvě zkratky které naplňovaly vzrušením každou skautku a skauta ve Švýcarsku. **zjara a v létě 1980!**

Kdy bylo poslední? Před šestácti lety. Neuvěřitelné, jak ten čas letí... To ještě jsme byli v Československu, když jsem dostával nadšené zprávy od mých švýcarských přátel, kteří se tohoto národního Jamboree zúčastnili.

A nyní jsme tu také my! Dvacetpět československých exilových skautů, kteří mají za všechny reprezentovat československý skauting v naší nové vlasti. Malá hrstka těch, jejichž rodiče odešli z republiky po obsazení své vlasti „hrdinými“ vojsky Varšavského paktu. Dvacetpět skautů a skautek, kteří se budou snažit ukázat, že československý skauting žije, i když je nyní ve Švýcarsku. Že dobrá setba kterou zasil před mnoha lety náš zakladatel A.B.Svojsík, nezahynula a že dále mohutní a sílí.

Dvacetpět skautek a skautů mezi 22.000 Švýcary. Podaří se jim to co si předsevzali?

"Chceme vybudovat typický český tábor" psali jsme do prvních oběžníků, "typický český tábor na podsadách, bránu i hlídkovou věž, tak jako jsme byli zvyklí ve staré vlasti. To ale neuděláme sami, proto kdo je skaut a ne jen „u skautů“ pojedete s námi!"

Dostali jsme 25 přihlášek. Tak přesně tolik, kolik má tábor mít. Budete si možná říkat, to není moc. Ale uvědomte si, že bratři v Zürichu plánovali velkou cestu a tábor do Skandinávie, že vlčata a světlušky mají svého Krakonoše a ostatní jsou také jinde na táborech. Byli jsme spokojeni.

Ale na druhé straně jsme měli i pochybnosti. Tábor je celoroční výsledek oddílové práce. Jak bude probíhat zde, když děvčata i chlapci nejsou z jednoho oddílu. Těžké, velmi těžké pro vedoucí, ale riskovali jsme se to.

Jak byl tábor organizován?

Celé BULA bylo umístěno na rozhraní tří kantonů. Bern, Fribourg, Valis. Uzemí mělo v průměru asi 35 km, na kterém bylo umístěno 22 podtáborů. A každý podtábor měl ve svém středu okolo 40 táborů. Každý podtábor měl své téma a náplň, ve kterém žil po celých 14 dní.

"Ohněn a plamen", stroj času, národy naší země, bazar, Římaní a Galové"
"Hudba, voda, námořníci ve starověku, železnice, showbusiness, les a dřevo.

Naše jednotka byla přidělena do tábora č.24 a naše téma bylo dřevo a les. Měli jsme radost. Chceme přece vybudovat dřevěný tábor, a naše maskované cely jsou pro les jak dělané. Nebudou svítit a zářit tolik, jako tábory švýcarských skautů. To podle nás není skautské tábořiště, ale camping.

Náš podtábor byl asi 15km vzdálen od městečka Bulle ve výšce 1200m To nám také nedalo spát. Vždyť před tábořem přšelo, přšelo a přšelo. Nebude nám zima? Neprožijeme tábor na ošetřovně?

V sobotu 19.7.1980 bylo zahájení tábora. Již v pátek jsme my vedoucí, Máma z Bernu, Kanadana z Kanady a Jestřáb, na místě. Bylo nám přiděleno tábořiště, a vlasy nám vztávali na hlavě. Kde je to vysněné místo pro skautský tábor? Sluncem prozářená mýtina, za zády les a před stany proudící říčka?

Tábořiště bylo na kraji lesa v malé proluce, obklopené stromy. Jen asi 5ti metrová škvíra /cesta/ nám dovolila projít. A vchod do tábora byl přes louku kam nemohl člověk bez gumáků jít. A to prosím nebylo nejhorší. Ostatní tábory měli terén, který byl pokrýt bahnem do výše lýtek!

Podsady. Kapitola sama pro sebe. Celý podtábor měl pro 40 táborů k dispozici 1500 běžných metrů krajinek. A ceny dřeva v okolí stoupaly do astronomických výšek. Za běžný metr, jsme platili před rokem v Kandersteg 0.20 Fr. A zde se požadovalo až 1.20.- Co nyní? Peníze nemáme a nemůžeme přece cenu rozpočítat jednoduše na členy tábora. To by byla drahá lekce!

Ale v nouzi poznáš přítele. Bratři z Německa, Ameriky i naší, každý poslal malý příspěvek a tak se celá naše starost rozplynula. Tábor bude!

Nesmím zapomenout a poděkovat Vlkovi, který se obrátil na Švýcarskou armádu a obstaral poměrně lacino celé nákladní auto krajinek. Také rodiče přiložili polínko a tábor byl zachráněn.

Vždyť jen pro náš tábor jsme potřebovali 800 metrů krajinek, spoustu sloupků, trámů na kuchyn, kulatina na bránu. Vše jsme dostali a začali jsme stavět.

V sobotu se začali sjíždět účastníci, a hned se zapojili do práce. Nebylo zrovna lehké najít tábořiště. Ale celých 10km je vedli směrovky s nápisem JUNAK a tak nezabloudil nikdo.

Řezali jsme, zatloukali a foukali na poraněné palce, ale v neděli večer bylo vše hotové. Podsady rozhozené po lese nebyly vůbec vidět. Jen naše brána s nápisem "Tschechoslowakische Pfadfinder in der Schweiz a stan tee-pee byl krásně se silnice vidět a přilákal mnohé návštěvníky.

Pak přišla bouřka. Hrozný vítr, blesky a déšť. Moře, moře vody, spadlo na naše skautíky, kteří jako zmoklé slepice se krčili v tee-pee nebo u kuchyně. Pro Boha musí přece být pěkně, vždyť máme náš tábor. A modlička 20.000 účastníků vykonala své. Ráno jsme se probudili do jasného nebe a sluníčka.

Náš tábor stál. Zatěžkávací zkouška proběhla dobře. Jen Kejvadlo a Jirka opravovali zbořenou celtu. Zrovna oni, kteří stále říkali že vše je dobré. Ale cvik dělá mistra a příště si dají víc záležet. Teprve nyní jsme viděli, jaké štěstí jsme měli, že naše stany byly pod mohutnými stromy. Hlavní nápor větrů, který smetl celé tábory zadržely. A voda, stekla po mírném svahu a jehličí. Sice jsme dále museli chodit v holinkách, ale pro návštěvníky jsme rozprostřeli po celém táboře smrkové jehličnaté větévky. Prospělo to a velmi hezky to vypadalo.

A zase se vyznamenali vojáci. Ohromné množství bahna, které zaplavilo tábory odtransportovali. Díky jim.

Z blízkého potoka jsme nanosili placaté kameny a vydláždili 3 metry široký pruh přes louku ke vchodu do tábora. Celé toto hrdé dílo neslo název "Václavák"

Jídelna, tábor, kuchyn i brána byla postavena. Nyní měl začít normální táborový život.

Měl, ale.....

Toto ale, ovlivnilo celý náš táborový život tak, že jsme po skautské stránce zůstali pozadu.

Náš tábor, hlavně podsady vzbudily takovou pozornost v celém podtáboru, takže se u nás "dveře netrhly". To byl začátek. A denně to bylo horší a horší. Desítky, stovky lidí snad z celého světa, chtěli vidět tábor o kterém se mluvilo po celé BULE. Díky jazykovým znalostím našich dětí, vělo to celý den ~~tábor~~ v táboře česky, německy, francouzsky, italsky, holandsky. Hotový Babylon. Ale vyšli jsme jako vítězové. Noviny o nás psaly. Citáty se zaznamenávaly pro kroniku, obrázky vystřihovaly.

Jeden za všechny: "Že existují u nás ve Švýcarském skautském ústředí skauti z Československa, vědělo jen málo skautů, dokud nenavštívili jejich tábor. Co bylo zde k vidění, zasluhuje veškerý obdiv. Malé stanové stavby pro dva, postavené na dřevěných podsadách s dřevěnými průčnými, a ostatními vymoženostmi se podobaly malým palácům.

Tak i jinak o nás psal tisk. Po stránce propagační, jsme vyhráli.

Stovky a stovky návštěvníků se zájmem vyslechli historii čs. skautingu i to, proč nemohou skauti v Československu dále provádět svou výchovnou činnost mezi mládeží.

Jeden den nás navštívil náš starosta br. Velen F a n d e r l i k. Večer jsme se sesedli a br. Velen nám vyprávěl o dobách, kdy začínal skautovat. Vrátili jsme se do skautského pravěku. Byly doby, kdy se oheň zapaloval třením dřeva, kdy skauti znali morseovku jako když bičem mrská, br. Velen vyprávěl o tom, že Československo bylo třetí zemí na světě - po Anglii a Chile - kde byl založen skauting ...

Všichni jsme vyseli na jeho ústech. Je to opravdu pravda. V naší přecivilisované době již takový život v táborech nikde není. Skauti mají svá letadla, vysílačky, lodě. Je to zajímavé, ale odpouští to od přírody a manuální práce. Dříve se nemohlo stát to, že skautík vyčítavě přišel k vedoucímu. "Jestřábe, ty jsi mě dal řezat dříví, ale podívej se ta pil. Zuby má ohnuté, jeden nalevo, druhý napravo. Jak to má řezat. To se opravdu stalo a dotyčný musel celý tábor trpět.

Pořádali jsme výlety do jiných podtáborů. Co si ta skautská banda všechno nevymýšlela! Skauti z Žürichu měli celý podtábor vybavený železnicí. Každý tábor byl železniční zastávka. Úzkolejná dráha projížděla celý areál. Semafory, signalisace, vyhybky, světlá.

Vodní skauti měli thema: Námořnice ve středověku. Tábor samá loď, modely starých galer. A sem tam oběšený pirát na nejvyšším ráhnu, aby bylo možné navštívit všechny podtábory. Bylo toho moc.

A tady se vyskytla otázka. Kolik to stálo? Prosím. Celá akce, celý Bundeslager stal 80. milionu Sfr. Doprava, sociální zařízení, odškodnění sedlákům za pronajatá pole, dříví, stravování, kdo to platil?

My, skauti z celého Švýcarska četřili frank ke franku, celá léta! Prý byla v Československu pěkná Spartakiáda. Věřím. Stát má neomezené prostředky. Na nějakém milionu mu nezáleží. A cvičenci dostali volno, navštívili Prahu. Nestálo je to ani korunu. Pamatujete se na všesokolské slety? Byly krásné, a to vše nestálo stát ani korunu. To také zde pracovali stovky a tisíce příslušníků zdarma a z radostí. Věnovali své dovolené i své peníze. Dovedete si to představit u nynějšího svazu mládeže v Československu? Já ne.

A jeden den byl náš. Československý den.

Příslušníci taneční skupiny čs. skautingu předváděli v Československých krojích národní tance. Úspěch byl tak velký, že jsme museli večer představení opakovat. A české i Slovenské písně měli velký ohlas.

Závěrem bych chtěl říci toto: Kam přišli českoslovenští exil. skauti ve svých zelených tričkách, na prsou českou a slovenskou lilii, všude byli středem pozornosti. Byli jsme opravdu hrdí a rádi, že jsme se národního Jamboree zúčastnili.

Na příštím jistě nebudu. Proto přeji československým skautům v zahraničí/pokud nebudou již svobodní doma/ mnoho úspěchů v jejich činnosti.

Hodě zvedněte čs. skautský prapor a dále propagujte naši myšlenku tak, jak to dělali vaši dědové a nyní vaši tátové.

Český a slovenský
exilový skauting - Švýcarsko
oddíl B a d e n u Curychu

Váš Jestřáb

Wittler

TÁBOR ODETA IV. 80

Tábor frankfurtských se konal již po čtvrté na stejném místě v Odenwaldu. Na blízkém potoce se buduje vodní nádrž a louka s tábořištěm bude zatopena. Byla to letos tedy asi poslední ODETA.

Protože řada našich „kmenových“ členů se v tomto roce nemohla tábora zúčastnit, vzali jsme hodně dětí, které u nás dosud neskautovaly - část jsme získali přes frankfurtský Velehrad, část z nepracujícího oddílu Z. Ludvíka ve Frankfurtu. Počet byl asi 40, většina ve věku světlušek a vlčat.

Na zahájení se dostavili všichni a s pomocí rodičů bylo postaveno 23 podsadových stanů, kamna a naše „patentní“ kuchyně, jídelna a ještě jeden přístřešek. Vše probíhalo za neustálého deště, který trval již několikátý týden. Tábořiště bylo v hrozném stavu a pouhý jeden den výstavby je proměnil doslova v bažinu. Proto jsme se druhý den rozhodli, že zahájení o týden odložíme. Hlavním důvodem byl nízký věk dětí a ne zkušenost většiny z nich - za dva dny by nikdo neměl nic suchého a čistého.

V táboře zůstala jen skupina sedmi roverů, jedno vlče a jeden skaut „na vyzkoušení“. Kromě toho dva vedoucí - Obé a Janaš. V podstatě se nám to hodilo, neboť jsme měli v úmyslu tento tábor svěřit do značné míry roverům. V takto získaném týdnu jsme je chtěli na jejich úkoly důkladněji připravit. Bylo jich ostatně více, než jsme původně počítali, neboť se na poslední chvíli přihlásili i ti, kteří během roku oddílové podniky příliš nenavštěvovali.

Po týdnu, který byl do značné míry věnován melioračním pracem, se ukázalo, že právě tito „sváteční“ členové nám nebudou mnoho platni. Když jsme si to s nimi vyříkali, odjeli domů. Naše a jejich představy o jejich činnosti na táboře se značně rozcházely. Z rodinných důvodů musel odjet i jeden z těch, s nimiž jsme počítali. Nakonec nám zbyli dva, s nimi ale ještě jeden - sice nováček, ale čerstvě přibylý z Československa, kde byl několik let členem vodáckého oddílu, vedeného dosti ve skautském smyslu.

Deště ustaly přesně včas a tábor se mohl rozjet. Řada rodičů si to však mezitím rozmyslela a tak nám na zkrácenou ODETU zůstalo 25 dětí. Program jsme museli uzpůsobit novým podmínkám a novému složení osazenstva. Veliké problémy nastaly např. s rozdělením družin. Těžiště programu bylo přesunuto k seznamování dětí /nováčků/ se základními věcmi - rozdělování ohně, zacházení s nástroji, chování vůči sobě i vůči vedoucím. Velice jsme byli zarazení tím, jak špatně jsou především ti noví na tom s češtinou. Po téhle stránce to byl jeden z našich nejhorších táborů.

Několik dní u nás pobyl bratr Velen, který se s dětmi velmi rychle sžil. Byl s námi i u slibového táboráku, který zapálil po irském způsobu.

Z dalších významných návštěv je třeba se zmínit o bratru Yukonovi, který byl hostem u jednoho našeho táboráku a dále o Dr. Hřebíkovi, který spolu s jednou německou skupinou provedl pro náš tábor kurs první pomoci.

Již tradičně probíhala celotábořová stanová hra, tentokrát na námět „V pralesích Amazonky“. Dala nám možnost poutavou formou procvičit skautské i jazykové znalosti.

Činnost hrstky roverů byla opravdu znát, pomohli nám nesmírně. Jenom nijak zvláště nevynikali nápaditostí, náměty jsme jim museli dávat „do pera“. Někdy také podléhali opanování mocí a museli jsme jim připomenout zásadu bratrství ve skautingu.

S výsledky tábora jsme v podstatě spokojeni, podařilo se nám získat řadu dětí pro naši myšlenku. Přistě ale asi počet nováčků podstatně omezíme - snižuje to úroveň na úkor dlouholetých členů oddílu.

Více oddílu "Dr. V. Fanderlika"
Frankfurt-Darmstadt

Obé